

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

1. Απέλαση (1. Pārājikapāḷi)

Η ενότητα για τη Βεράντζα (Verañjakasamādhāna)

PaliVerse

1. Απέλαση

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Κανόνας μοναστικής διαγωγής

Απέλαση

Η ενότητα για τη Βεράντζα

1. Εκείνη την περίοδο ο Βούδας, ο Ευλογημένος, διέμενε στη Βεράντζα, στη ρίζα του δέντρου ναλέρου πουτσιμάντα, με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς. Άκουσε ο βραχμάνος Βεράντζα - «Ο ασκητής Γκόταμα, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα, διαμένει στη Βεράντζα, στη ρίζα του δέντρου ναλέρου πουτσιμάντα, με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς. Και για αυτόν τον αξιότιμο Γκόταμα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία· φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή· Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους'».

2. Τότε ο βραχμάνος Βεράντζα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Βεράντζα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω ακούσει αυτό, αγαπητέ Γκόταμα - 'ο ασκητής Γκόταμα δεν αποδίδει σεβασμό σε βραχμάνους γηραιούς, ηλικιωμένους, προχωρημένης ηλικίας, που έχουν διανύσει μεγάλη περίοδο και έχουν φτάσει στο τέλος της ζωής τους, ούτε σηκώνεται όρθιος ούτε τους προσκαλεί σε κάθισμα'. Αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, είναι αληθές; Διότι ο αξιότιμος Γκόταμα δεν αποδίδει σεβασμό σε βραχμάνους γηραιούς, ηλικιωμένους, προχωρημένης ηλικίας, που έχουν διανύσει μεγάλη περίοδο και έχουν φτάσει στο τέλος της ζωής τους, ούτε σηκώνεται όρθιος ούτε τους προσκαλεί σε κάθισμα; Αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, δεν είναι πρόπον».

«Δεν βλέπω, βραχμάνε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, στον οποίο θα απέδιδα σεβασμό ή θα σηκωνόμουν όρθιος ή θα τον προσκαλούσα σε κάθισμα. Διότι, βραχμάνε, σε όποιον ο Τατχάγκατα θα απέδιδε σεβασμό ή θα σηκωνόταν όρθιος ή θα τον προσκαλούσε σε κάθισμα, θα έσπαγε ακόμη και το κεφάλι του».

3. «Ο αξιότιμος Γκόταμα είναι χωρίς γεύση»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς γεύση'. Εκείνες, βραχμάνε, οι γεύσεις των μορφών, οι γεύσεις των ήχων, οι γεύσεις των οσμών, οι γεύσεις των γεύσεων, οι γεύσεις των απτών αντικειμένων, αυτές έχουν εγκαταλειφθεί από τον Τατχάγκατα, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς γεύση', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς λέγοντας».

4. «Ο αξιότιμος Γκόταμα είναι χωρίς απόλαυση»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς απόλαυση'. Εκείνες, βραχμάνε, οι απολαύσεις των μορφών, οι απολαύσεις των ήχων, οι απολαύσεις των οσμών, οι απολαύσεις των γεύσεων, οι απολαύσεις των απτών αντικειμένων, αυτές έχουν εγκαταλειφθεί από τον Τατχάγκατα, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς απόλαυση', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς λέγοντας».

5. «Ο αξιότιμος Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων'. Διότι εγώ, βραχμάνε, διδάσκω τη μη-πράξη της κακής σωματικής συμπεριφοράς, της κακής λεκτικής συμπεριφοράς, της κακής νοητικής συμπεριφοράς. Διδάσκω τη μη-πράξη των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι υποστηρικτής της αναποτελεσματικότητας των πράξεων', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς λέγοντας».

6. «Ο αξιότιμος Γκόταμα διδάσκει την εκμηδένιση»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα διδάσκει την εκμηδένιση'. Διότι εγώ, βραχμάνε, διδάσκω την εκμηδένιση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης. Διδάσκω την εκμηδένιση των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα διδάσκει την εκμηδένιση', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς».

7. «Ο αξιότιμος Γκόταμα αποστρέφεται»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα αποστρέφεται'. Διότι εγώ, βραχμάνε, αποστρέφομαι την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά. Αποστρέφομαι την επίτευξη των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα αποστρέφεται', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς».

8. «Ο αξιότιμος Γκόταμα είναι απομακρυντής»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι απομακρυντής'. Διότι εγώ, βραχμάνε, διδάσκω τη Διδασκαλία για την απομάκρυνση

της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης. Διδάσκω τη Διδασκαλία για την απομάκρυνση των πολλών ειδών κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι απομακρυντής', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς».

9. «Ο αξιότιμος Γκόταμα είναι αυστηρός ασκητής»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι αυστηρός ασκητής'. Εγώ, βραχμάνε, λέω ότι οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις προκαλούν τύψη - η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτόν, βραχμάνε, του οποίου οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που προκαλούν τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτόν εγώ τον αποκαλώ 'αυστηρό ασκητή'. Του Τατχάγκατα, βραχμάνε, οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις που προκαλούν τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι αυστηρός ασκητής', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς».

10. «Ο αξιότιμος Γκόταμα είναι χωρίς μήτρα»; «Υπάρχει, βραχμάνε, μια μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς μήτρα'. Αυτόν, βραχμάνε, του οποίου η κατάκλιση στη μήτρα στο μέλλον και η επαναγέννηση έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον, αυτόν εγώ τον αποκαλώ 'χωρίς μήτρα'. Του Τατχάγκατα, βραχμάνε, η κατάκλιση στη μήτρα στο μέλλον και η επαναγέννηση έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτή, βραχμάνε, είναι η μέθοδος με την οποία κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε για μένα - 'ο ασκητής Γκόταμα είναι χωρίς μήτρα', αλλά όχι αυτό που εσύ εννοείς».

11. «Όπως, βραχμάνε, τα αυγά μιας κότας είναι οκτώ ή δέκα ή δώδεκα. Αυτά θα ήταν σωστά επωασμένα από την κότα, σωστά θερμασμένα, σωστά αναπτυγμένα. Όποιο από εκείνα τα κοτοπουλάκια πρώτο, σπάζοντας το κέλυφος του αυγού με την άκρη του νυχιού του ποδιού ή με το ράμφος του στόματος, έβγαινε με ασφάλεια, πώς θα έπρεπε να ονομαστεί - 'πρωτότοκο ή υστερότοκο';» «Πρωτότοκο, αγαπητέ Γκόταμα, θα έπρεπε να ονομαστεί. Διότι αυτό είναι το πρωτότοκο μεταξύ τους». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, βραχμάνε, εγώ, σπάζοντας το κέλυφος της άγνοιας για τη γενιά που έχει περιπέσει στην άγνοια, που έχει γίνει σαν αυγό, που είναι τυλιγμένη, μόνος στον κόσμο έχω αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Έτσι εγώ, βραχμάνε, είμαι ο πρωτότοκος, ο άριστος του κόσμου».

«Η ενεργητικότητά μου, βραχμάνε, ήταν ξεκινήσιμη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη μου ήταν εφαρμοσμένη χωρίς λήθη, το σώμα μου ήταν γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδησή μου ήταν αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη. Έτσι εγώ, βραχμάνε, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διέμενα. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που

χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διέμενα. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, διέμενα με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βίωσα σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διέμενα. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διέμενα.

12. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατεύθυνα τον νου προς τη γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών. Θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος - «εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής· πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής· πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ». Έτσι θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτή, βραχμάνε, ήταν η πρώτη αληθινή γνώση που επέτυχα την πρώτη περίοδο της νύχτας· η άγνοια καταστράφηκε, η αληθινή γνώση εγέρθηκε· το σκοτάδι καταστράφηκε, το φως εγέρθηκε - όπως συμβαίνει σε αυτόν που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος. Αυτή, βραχμάνε, ήταν η πρώτη μου διάρρηξη, όπως ακριβώς του νεοσσού της κότας από το κέλυφος του αυγού.

13. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατεύθυνα τον νου προς τη γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων. Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπω τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα. Σε καλούς και κακούς προορισμούς, κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο

κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπω τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα. Σε καλούς και κακούς προορισμούς, κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Αυτή, βραχμάνε, ήταν η δεύτερη αληθινή γνώση που επέτυχα τη μεσαία περίοδο της νύχτας· η άγνοια καταστράφηκε, η αληθινή γνώση εγέρθηκε· το σκοτάδι καταστράφηκε, το φως εγέρθηκε - όπως συμβαίνει σε αυτόν που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος. Αυτή, βραχμάνε, ήταν η δεύτερή μου διάρρηξη, όπως ακριβώς του νεοσσού της κότας από το κέλυφος του αυγού.

14. Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, κατεύθυνε τον νου προς τη γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»· γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές», γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών», γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών», γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών». Καθώς εγώ γνώριζα έτσι και έβλεπα έτσι, ο νους απελευθερώθηκε από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, ο νους απελευθερώθηκε από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, ο νους απελευθερώθηκε από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας. Υπήρξε η γνώση: «στον απελευθερωμένο, υπάρχει απελευθέρωση». Γνώρισα άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Αυτή, βραχμάνε, ήταν η τρίτη αληθινή γνώση που επέτυχα την τελευταία περίοδο της νύχτας· η άγνοια καταστράφηκε, η αληθινή γνώση εγέρθηκε· το σκοτάδι καταστράφηκε, το φως εγέρθηκε - όπως συμβαίνει σε αυτόν που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος. Αυτή, βραχμάνε, ήταν η τρίτη διάρρηξή μου - όπως ακριβώς του νεοσσού της κότας από το κέλυφος του αυγού».

15. Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Βεράντζα είπε στον Ευλογημένο: «Ο αξιότιμος Γκόταμα είναι ο πρωτότοκος, ο αξιότιμος Γκόταμα είναι ο άριστος! Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα, θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα! Όπως, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα', έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Γκόταμα με πολλούς τρόπους. Εγώ καταφεύγω στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής. Και ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα την κατοικία κατά την βροχερή εποχή στη Βεράντζα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο βραχμάνος Βεράντζα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα

δεξιά του και έφυγε.

16. Εκείνη την περίοδο η Βεράντζα υπέφερε από λιμό, με δύσκολη διαβίωση, με λευκά οστά σκορπισμένα παντού, με τις σπορές να μην αποδίδουν· δεν ήταν εύκολο να συντηρηθεί κανείς με ζητιανιά και διαρκή προσπάθεια. Εκείνη την περίοδο έμποροι αλόγων από τη βόρεια περιοχή είχαν έρθει στη Βεράντζα για την κατοικία κατά την βροχερή εποχή με περίπου πεντακόσια άλογα. Από αυτούς είχε θεσπιστεί στους σταύλους των αλόγων ένα πάτθα κριθαριού για κάθε μοναχό. Οι μοναχοί, αφού ντύθηκαν το πρωί και πήραν τα κύπελλα και τους χιτώνες τους, μπήκαν στη Βεράντζα για προσφερόμενη τροφή, και μη λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή, αφού περπάτησαν στους σταύλους των αλόγων για προσφερόμενη τροφή, έφεραν το κριθάρι στο μοναστήρι και αφού το κοπάνησαν επανειλημμένα σε γουδί, το έτρωγαν. Ο σεβάσμιος Άναντα όμως, αφού άλεσε το κριθάρι σε πέτρα, το πρόσφερε στον Ευλογημένο. Αυτό ο Ευλογημένος το έτρωγε.

Ο Ευλογημένος άκουσε τον ήχο του γουδιού. Οι Τατχάγκατα, ακόμη και γνωρίζοντας, ρωτούν· ακόμη και γνωρίζοντας, δεν ρωτούν· γνωρίζοντας τον κατάλληλο χρόνο, ρωτούν· γνωρίζοντας τον κατάλληλο χρόνο, δεν ρωτούν· οι Τατχάγκατα ρωτούν αυτό που είναι επωφελές, όχι αυτό που είναι ανώφελο. Για το ανώφελο, η γέφυρα έχει καταστραφεί για τους Τατχάγκατα. Με δύο τρόπους οι Βούδες Ευλογημένοι ρωτούν τους μοναχούς - «θα διδάξουμε τη Διδασκαλία ή θα θεσπίσουμε κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι είναι αυτός ο ήχος του γουδιού, Άναντα;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ανακοίνωσε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο. «Καλώς, καλώς, Άναντα! Από εσάς, Άναντα, τα ενάρετα άτομα, κερδήθηκε η νίκη. Οι μελλοντικές γενιές θα περιφρονούν το ρύζι με κρέας».

17. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε στον Ευλογημένο: «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, η Βεράντζα υποφέρει από λιμό, με δύσκολη διαβίωση, με λευκά οστά σκορπισμένα παντού, με τις σπορές να μην αποδίδουν. Δεν είναι εύκολο να συντηρηθεί κανείς με ζητιανιά και διαρκή προσπάθεια. Αυτής της μεγάλης γης, σεβάσμιε κύριε, το κάτω στρώμα είναι τέλειο - όπως ακριβώς το καθαρό μέλι από μικρές μέλισσες, τέτοια απόλαυση έχει. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, να αναποδογυρίσω τη γη. Οι μοναχοί θα τρώνε τη θρεπτική ουσία του φλοιού της γης». «Αλλά εκείνα τα έμβια όντα που στηρίζονται στη γη, Μογκαλλάνα, τι θα κάνεις με αυτά;» «Θα δημιουργήσω, σεβάσμιε κύριε, ένα χέρι - όπως η μεγάλη γη. Όσα έμβια όντα στηρίζονται στη γη, αυτά θα τα μεταφέρω εκεί. Με το ένα χέρι θα αναποδογυρίσω τη γη». «Αρκετά, Μογκαλλάνα, μη σου αρέσει να αναποδογυρίσεις τη γη. Τα όντα θα αποκτούσαν ακόμη και ψευδαίσθηση». «Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας πάει όλη η κοινότητα μοναχών στην Ουτταρακούρου για προσφερόμενη τροφή». «Αρκετά, Μογκαλλάνα, μη σου αρέσει η μετάβαση όλης της κοινότητας μοναχών στην Ουτταρακούρου για προσφερόμενη τροφή».

18. Τότε στον σεβάσμιο Σαριπούττα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Ποιων Βουδών, Ευλογημένων, η άγια ζωή δεν ήταν μακρόβια· ποιων Βουδών, Ευλογημένων, η άγια ζωή ήταν μακρόβια;» Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε

σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Ποιων Βουδών, Ευλογημένων, η άγια ζωή δεν ήταν μακρόβια, ποιων Βουδών, Ευλογημένων, η άγια ζωή ήταν μακρόβια;' Ποιων άραγε, σεβάσμιε κύριε, Βουδών, Ευλογημένων, η άγια ζωή δεν ήταν μακρόβια, ποιων Βουδών, Ευλογημένων, η άγια ζωή ήταν μακρόβια;»

«Του Ευλογημένου Βιπασσί, Σαριπούττα, και του Ευλογημένου Σικχί και του Ευλογημένου Βεσσαμπού η άγια ζωή δεν ήταν μακρόβια. Του Ευλογημένου Κακουσάντα, Σαριπούττα, και του Ευλογημένου Κονάγκαμανα και του Ευλογημένου Κάσσαπα η άγια ζωή ήταν μακρόβια».

19. «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία του Ευλογημένου Βιπασσί και του Ευλογημένου Σικχί και του Ευλογημένου Βεσσαμπού η άγια ζωή δεν ήταν μακρόβια;» «Ο Ευλογημένος Βιπασσί, Σαριπούττα, και ο Ευλογημένος Σικχί και ο Ευλογημένος Βεσσαμπού ήταν οκνηροί να διδάξουν αναλυτικά τη Διδασκαλία στους μαθητές. Και λίγες ήταν σε αυτούς οι ομιλίες, τα μικτά κείμενα, οι επεξηγήσεις, οι στίχοι, οι εμπνευσμένοι λόγοι, τα ιτιβούτακα, τα τζάτακα, τα θαυμαστά φαινόμενα, τα βεντάλλα. Δεν θεσπίστηκε κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές. Δεν απαγγέλθηκε ο κύριος μοναστικός κώδικας. Με την εξαφάνιση εκείνων των Βουδών, των Ευλογημένων, με την εξαφάνιση των μαθητών που φωτίστηκαν μετά τους Βούδες, εκείνοι οι μεταγενέστεροι μαθητές με διαφορετικά ονόματα, διαφορετικά σόγια, διαφορετικές καταγωγές, διαφορετικές οικογένειες, που είχαν αναχωρήσει, αυτοί έκαναν εκείνη την άγια ζωή να εξαφανιστεί γρήγορα. Όπως, Σαριπούττα, διάφορα λουλούδια τοποθετημένα σε σανίδα, μη δεμένα με νήμα, αυτά ο άνεμος τα σκορπίζει, τα διασκορπίζει, τα καταστρέφει. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν ήταν δεμένα με νήμα. Ακριβώς έτσι, Σαριπούττα, με την εξαφάνιση εκείνων των Βουδών, των Ευλογημένων, με την εξαφάνιση των μαθητών που φωτίστηκαν μετά τους Βούδες, εκείνοι οι μεταγενέστεροι μαθητές με διαφορετικά ονόματα, διαφορετικά σόγια, διαφορετικές καταγωγές, διαφορετικές οικογένειες, που είχαν αναχωρήσει, αυτοί έκαναν εκείνη την άγια ζωή να εξαφανιστεί γρήγορα.

«Και εκείνοι οι Ευλογημένοι δεν ήταν οκνηροί να προτρέπουν τους μαθητές, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον νου τους. Κάποτε στο παρελθόν, Σαριπούττα, ο Ευλογημένος Βεσσαμπού, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, σε κάποιο τρομακτικό δασώδες άλσος, περιλαμβάνοντας τον νου της κοινότητας χιλίων μοναχών με τον νου του, τους προέτρεπε και τους παραινούσε: 'σκεφτείτε έτσι, μη σκέφτεστε έτσι· προσέχετε έτσι, μη προσέχετε έτσι· εγκαταλείψτε αυτό, επιτύχετε αυτό και παραμείνετε σε αυτό'. Τότε, Σαριπούττα, εκείνων των χιλίων μοναχών, καθώς προτρέπονταν έτσι, καθώς παραινούνταν έτσι από τον Ευλογημένο Βεσσαμπού, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, οι συνειδήσεις τους, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές. Εκεί, Σαριπούττα, αυτό ήταν το τρομακτικό εκείνου του τρομακτικού δασώδους άλσους - όποιος δεν είναι χωρίς πάθος εισέρχεται σε εκείνο το δασώδες άλσος, ως επί το πλείστον οι τρίχες του σηκώνονται. Αυτή λοιπόν, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία του Ευλογημένου Βιπασσί και του Ευλογημένου Σικχί και του Ευλογημένου Βεσσαμπού η άγια ζωή δεν ήταν μακρόβια».

20. «Και ποια, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία του Ευλογημένου Κακουσάντα και του Ευλογημένου Κονάγκαμανα και του Ευλογημένου Κάσσαπα η άγια ζωή ήταν μακρόβια;» «Ο Ευλογημένος Κακουσάντα, Σαριπούττα, και ο Ευλογημένος Κονάγκαμανα και ο Ευλογημένος Κάσσαπα δεν ήταν οκνηροί να διδάξουν αναλυτικά τη Διδασκαλία στους μαθητές. Και πολλές ήταν σε αυτούς οι ομιλίες, τα μικτά κείμενα, οι επεξηγήσεις, οι στίχοι, οι εμπνευσμένοι λόγοι, τα ιτιβούτακα, τα τζάτακα, τα θαυμαστά φαινόμενα, τα βεντάλλα· θεσπίστηκε κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλθηκε ο κύριος μοναστικός κώδικας. Με την εξαφάνιση εκείνων των Βουδών, των Ευλογημένων, με την εξαφάνιση των μαθητών που φωτίστηκαν μετά τους Βούδες, εκείνοι οι μεταγενέστεροι μαθητές με διαφορετικά ονόματα, διαφορετικά σόγια, διαφορετικές καταγωγές, διαφορετικές οικογένειες, που είχαν αναχωρήσει, αυτοί διατήρησαν εκείνη την άγια ζωή για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Όπως, Σαριπούττα, διάφορα λουλούδια τοποθετημένα σε σανίδα, καλά δεμένα με νήμα, αυτά ο άνεμος δεν τα σκορπίζει, δεν τα διασκορπίζει, δεν τα καταστρέφει. Για ποιο λόγο; Επειδή ήταν καλά δεμένα με νήμα. Ακριβώς έτσι, Σαριπούττα, με την εξαφάνιση εκείνων των Βουδών, των Ευλογημένων, με την εξαφάνιση των μαθητών που φωτίστηκαν μετά τους Βούδες, εκείνοι οι μεταγενέστεροι μαθητές με διαφορετικά ονόματα, διαφορετικά σόγια, διαφορετικές καταγωγές, διαφορετικές οικογένειες, που είχαν αναχωρήσει, αυτοί διατήρησαν εκείνη την άγια ζωή για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτή λοιπόν, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία του Ευλογημένου Κακουσάντα και του Ευλογημένου Κονάγκαμανα και του Ευλογημένου Κάσσαπα η άγια ζωή ήταν μακρόβια».

21. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Ευλογημένε! Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Καλότυχε! Ο Ευλογημένος να θεσπίσει κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές, να απαγγείλει τον κύριο μοναστικό κώδικα, ώστε αυτή η άγια ζωή να αντέξει στον χρόνο και να διαρκέσει πολύ». «Περίμενε, Σαριπούττα! Περίμενε, Σαριπούττα! Ο ίδιος ο Τατχάγκατα θα γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο γι' αυτό. Ο Διδάσκαλος, Σαριπούττα, δεν θεσπίζει κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές, δεν απαγγέλλει τον κύριο μοναστικό κώδικα, μέχρι να εμφανιστούν στην Κοινότητα κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες. Αλλά όταν, Σαριπούττα, κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες εμφανίζονται στην Κοινότητα, τότε ο Διδάσκαλος θεσπίζει κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλλει τον κύριο μοναστικό κώδικα για την εξάλειψη εκείνων ακριβώς των διαφθειρουσών συνθηκών. Κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες, Σαριπούττα, δεν εμφανίζονται στην Κοινότητα μέχρι η Κοινότητα να φτάσει σε μεγαλείο εμπειρίας. Αλλά όταν, Σαριπούττα, η Κοινότητα φτάσει σε μεγαλείο εμπειρίας, τότε κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες εμφανίζονται στην Κοινότητα, τότε ο Διδάσκαλος θεσπίζει κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλλει τον κύριο μοναστικό κώδικα για την εξάλειψη εκείνων ακριβώς των διαφθειρουσών συνθηκών. Κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες, Σαριπούττα, δεν εμφανίζονται στην Κοινότητα μέχρι η Κοινότητα να φτάσει σε μεγαλείο επέκτασης. Αλλά όταν, Σαριπούττα, η Κοινότητα φτάσει σε μεγαλείο επέκτασης, τότε κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες εμφανίζονται στην Κοινότητα, τότε ο Διδάσκαλος θεσπίζει κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλλει τον κύριο μοναστικό κώδικα για την εξάλειψη εκείνων

ακριβώς των διαφθειρουσών συνθηκών. Κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες, Σαριπούττα, δεν εμφανίζονται στην Κοινότητα μέχρι η Κοινότητα να φτάσει σε μεγαλείο υλικού κέρδους. Αλλά όταν, Σαριπούττα, η Κοινότητα φτάσει σε μεγαλείο υλικού κέρδους, τότε κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες εμφανίζονται στην Κοινότητα, τότε ο Διδάσκαλος θεσπίζει κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλλει τον κύριο μοναστικό κώδικα για την εξάλειψη εκείνων ακριβώς των διαφθειρουσών συνθηκών. Κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες, Σαριπούττα, δεν εμφανίζονται στην Κοινότητα μέχρι η Κοινότητα να φτάσει σε μεγαλείο πολυμάθειας. Αλλά όταν, Σαριπούττα, η Κοινότητα φτάσει σε μεγαλείο πολυμάθειας, τότε κάποιες διαφθείρουσες συνθήκες εμφανίζονται στην Κοινότητα, τότε ο Διδάσκαλος θεσπίζει κανόνα εξάσκησης για τους μαθητές, απαγγέλλει τον κύριο μοναστικό κώδικα για την εξάλειψη εκείνων ακριβώς των διαφθειρουσών συνθηκών. Διότι, Σαριπούττα, η κοινότητα μοναχών είναι χωρίς κλέφτες, χωρίς κίνδυνο, χωρίς κηλίδες, αγνή, εδραιωμένη στην ουσία. Διότι, Σαριπούττα, από αυτούς τους πεντακόσιους μοναχούς, ο τελευταίος μοναχός είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

22. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Αυτό είναι συνήθεια των Τατχάγκατα, Άναντα· από όποιους έχουν προσκληθεί και κατοικούν κατά την βροχερή εποχή, δεν αναχωρούν για περιπλάνηση στην επαρχία χωρίς να ζητήσουν άδεια. Πάμε, Άναντα, θα ζητήσουμε άδεια από τον βραχμάνο Βεράντζα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, με τον σεβάσμιο Άναντα ως συνοδό μοναχό, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου Βεράντζα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο βραχμάνος Βεράντζα πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον βραχμάνο Βεράντζα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Προσκληθήκαμε από εσένα, βραχμάνε, και ολοκληρώσαμε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή· σου ζητούμε άδεια, επιθυμούμε να αναχωρήσουμε για περιπλάνηση στην επαρχία». «Αλήθεια, αγαπητέ Γκόταμα, προσκληθήκατε από εμένα και ολοκληρώσατε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή· αλλά η προσφορά που έπρεπε να δοθεί, αυτή δεν δόθηκε. Και αυτό δεν υπήρχε σε εμάς, ούτε υπήρχε απροθυμία να δώσουμε· πώς θα μπορούσε να είναι δυνατόν εδώ; Η οικιακή ζωή έχει πολλές υποχρεώσεις, πολλά πρέπει να γίνουν. Ας αποδεχθεί ο αξιότιμος Γκόταμα το αυριανό γεύμα μου μαζί με την Κοινότητα των μοναχών». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον βραχμάνο Βεράντζα με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο βραχμάνος Βεράντζα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή στην κατοικία του και ανακοίνωσε στον Ευλογημένο την κατάλληλη ώρα: «Είναι η ώρα, αγαπητέ Γκόταμα, το γεύμα είναι έτοιμο».

23. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του βραχμάνου Βεράντζα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα μαζί με την Κοινότητα των μοναχών. Τότε ο βραχμάνος Βεράντζα, αφού ικανοποίησε και περιποιήθηκε ιδιοχείρως την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή, κάλυψε τον Ευλογημένο που τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο

με τρεις χιτώνες, και κάλυψε κάθε μοναχό με ένα ζευγάρι υφασμάτων. Τότε ο Ευλογημένος, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον βραχμάνο Βεράντζα με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Βεράντζα όσο επιθυμούσε, χωρίς να περάσει από τη Σορέγια, τη Σανκάσσα και την Καννακούτζα, πήγε στην Παγιάγκαπατίττχανα· αφού έφτασε, διέσχισε τον ποταμό Γάγγη στην Παγιάγκαπατίττχανα και έφτασε στη Μπαρνασί. Τότε ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε στη Μπαρνασί όσο επιθυμούσε, αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Βεσάλι. Περιπλανώμενος σταδιακά, έφτασε στη Βεσάλι. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο.

Τέλος της ενότητας απαγγελίας της Βεράντζα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Tīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 1. Απέλαση. Η ενότητα για τη Βεράντζα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org